

Београд - Број грађана Србије који су сагласни с поруком које им шаље власт, да би хапшење и испоручење Ратка Младића Хашком трибуналу било у најбољем интересу државе, порастао је у периоду октобар 2009 - август 2010. са 34 на 36 одсто. Истовремено, опао је број оних који се не слажу с том констатацијом, и то са 55 на 51 одсто, резултат је најновијег истраживања Међународног републиканског института (ИРИ).

Према истраживању ИРИ, за два процента порастао је број оних који „у потпуности“ подржавају сарадњу с Хагом, укључујући и хапшење и испоручење свих оптужених, и износи 15 одсто, док је број оних који сматрају да с Трибуналом „не би требало ни под

којим условима сарађивати“ смањен са 37 на 35 одсто. С друге стране, чак 38 одсто грађана заузима став да је сарадња са Трибуналом „нужно зло“, односно да је реч о условљавању на које би, зарад прагматичних интереса, требало пристати. Тај проценат је остао непромењен у посматраном периоду.

- То је чудо. Перцепција грађана у вези с Ратком Младићем је потпуно непромењена, без обзира на околности. У истраживањима региструјемо већину од 60 одсто која је за улазак у ЕУ, али када их питате о Младићу они изражавају контрадикторне ставове, односно виде тог оптуженог злочинца као хероја и према њему неправедну међународну заједницу. Чак и када се догоди нешто велико у смислу интеграција, попут укидања виза, број оних који подржавају Младића промени се у минималном проценту - истиче за Данас Светлана Логар, истраживачица Ипсос Стратешког маркетинга.

Наша саговорница наглашава да грађани питање Младића виде као уцену Запада и да „нису рашчистили са оним за шта је тај човек оптужен“.

- На примеру Резолуције о Сребреници, о којој се пре усвајања у Скупштини Србије много говорило, види се колика је одговорност политичара у креирању јавног мњења. Грађани су сада прихватили истину о томе. Међутим, један догађај није довољан да би утицао на систем вредности, већ је ту реч о систематском и дугом процесу - оцењује Логар.

Она наводи пример „европеизације“ Томислава Николића и његов обрт ка европским интеграцијама. Док су 2008. он и Александар Вучић лепили плакате с именом Ратка Младића, у знак протеста због именовања Булевара Зорана Ћинђића, изласком из СРС и формирањем СНС направили су заокрет ка проевропској политици. Тиме су, како истиче Светлана Логар, за врло кратко време променили мишљење великог броја дотадашњих Шешељевих присталица ЕУ.

Према речима Душана Игњатовића, директора владине Канцеларије за сарадњу с Хашким трибуналом, активности на хапшењу Ратка Младића не зависе од расположења јавног мњења. Он, ипак, истиче да политичка воља да се тај посао обави до краја у великој мери олакшава рад надлежних институција.

- Нама је веома важно то што је Скупштина Србије усвојила Резолуцију о Сребреници, јер је тиме недвосмислено подржала сарадњу с Хашким трибуналом - оцењује Игњатовић за Данас.

Члан Председништва ЛДП Иван Андрић потенцира „светлију страну“ приче, односно да је истраживање ИРИ показало раст броја људи који су за пуну сарадњу с Хагом

- То потврђује оно што ми из ЛДП често говоримо, да је наше друштво у многим животним и политичким ставовима много зрелије од својих формалних елита, и то не само политичких. Људи су рационални и за њих је убедљив аргумент да Србија ипак мора да покаже да има капацитет да испуни оно то је њена обавеза. Тако је када причамо о косовској политици, економији, па и европским пословима. Тај процес је незаустављив и он ће имати и политички резултат на следећим изборима. Раст ЛДП, чињеница да смо месецима трећа странка по снази у земљи, то јасно показује - закључује Андрић.

(Данас)